

زندگی نامه شهریار ، شاعر معاصر

مجموعه : بیوگرافی بازیگران ایرانی

سید محمدحسین بهجت تبریزی (۱۲۸۵ تا ۲۷ شهریور ۱۳۶۷) متخلص به شهریار (قبل از آن بهجت) شاعر ایرانی بود که شعرهایی به زبان‌های فارسی و ترکی آذربایجانی داشت. از شعرهای معروف او می‌توان از «علی ای همای رحمت» و «آمدی جانم به قربانت» به فارسی و «حیدر بابایه سلام» (به معنی سلام بر حیدر بابا) به ترکی آذربایجانی اشاره کرد.

زندگی نامه شهریار شاعر

نام: سیدمحمدحسین بهجت شهریار تبریزی

نام پدر: حاج میراقا خشکنابی

تخلص: شهریار

تولد و وفات: (۱۲۸۵ - ۱۳۶۷) شمسی

محل تولد: ایران - آذربایجان شرقی - تبریز

شهرت علمی و فرهنگی: شاعر

سید محمدحسین بهجت تبریزی (۱۲۸۵ تا ۲۷ شهریور ۱۳۶۷) متخلص به شهریار (قبل از آن بهجت) شاعر ایرانی بود که شعرهایی به زبان‌های فارسی و ترکی آذربایجانی داشت. از شعرهای معروف او می‌توان از «علی ای همای رحمت» و «آمدی جانم به قربانت» به فارسی و «حیدر بابایه سلام» (به معنی سلام بر حیدر بابا) به ترکی آذربایجانی اشاره کرد.

شهریار پس از انقلاب ایران، شعرهایی نیز در مدح نظام جمهوری اسلامی و مسئولین آن، از جمله آیت‌الله خمینی و آیت‌الله خامنه‌ای و نیز اکبر هاشمی رفسنجانی (انتشار پس از مرگ شهریار)، داشته است.

زندگی:

شهریار در سال ۱۲۸۵ در روستای خشگناب در بخش قره‌چمن آذربایجان ایران در اطراف تبریز متولد شد. پدرش حاج میر آقا خشگنابی بود که در تبریز وکیل بود. پس از پایان سیکل اول متوسطه در تبریز در سال ۱۳۰۰ برای ادامه تحصیل از تبریز به تهران رفت و در مدرسه دارالفنون (تا ۱۳۰۳) و پس از آن در رشته پزشکی ادامه تحصیل داد.

قبل از گرفتن مدرک دکتری «به علل عشقی و ناراحتی خیال و پیش‌آمدهای دیگر» ترک تحصیل کرد (زاهدی ۱۳۳۷، ص ۵۹). پس از سفری چهارساله به خراسان به منظور کار در اداره ثبت اسناد مشهد و نیشابور، شهریار به تهران برگشت و در سال ۱۳۱۵ در بانک کشاورزی استخدام شد و پس از مدتی به تبریز منتقل شد.

در تهران از سال ۱۳۰۷ تا ۱۳۰۹ به جلسات احضار روح می‌رفت (زاهدی، ص ۶۱). در ۱۳۱۹ درویش شد و قرار بود که «خرقه بگیرد و جانشین پیر بشود» (زاهدی، ص ۶۲) ولی به علت شهودی که برایش پیش آمد از این مسیر منصرف شد و در بسیاری از عادات خود تغییر داد، از جمله سه‌تار را که تا آن زمان می‌نواخت کنار گذاشت و مواد مخدر را که حدود سی سال به آن معتاد بوده است ترک کرد (زاهدی، ص ۶۲) و بیشتر به قرآن خواندن و عبادت مشغول شد. حال متفاوت شهریار تا حدود سال ۱۳۳۱ ادامه یافت.

شهریار در روزهای آخر عمر به دلیل بیماری در بیمارستان مهر تهران بستری شد و پس از مرگ در ۱۳۶۷، در مقبرةالشعرا در تبریز دفن شد.

شهریار دو دختر به نام‌های شهرزاد و مریم و یک پسر به نام هادی داشت. (1)

نامگذاری خیابان‌ها، سالن‌ها، پارک‌ها و اماکن عمومی به نام شهریار در کشورهای ماورای قفقاز:

استاد سخن معاصر، شهریار بیش از 28 بیت شعر به زبان فارسی و در حدود سه هزار بیت به زبان ترکی

آذری سروده است. شهرت شهریار مرزهای داخلی کشورمان ایران را در نوردیده و اکنون در اغلب کشورهای جهان شخصیتی شناخته شده است به طوری که اکنون در جماهیر ماورای قفقاز و آسیای مرکزی خیابان ها، سالن های نمایش، پارک ها و دیگر اماکن عمومی به نام شهریار نام گذاری می شوند و در حال حاضر منظومه حیدربابایه سلام در اکثر دانشگاه های جهان از جمله دانشگاه کلمبیا در ایالات متحده آمریکا مورد بحث رساله دکترا قرار گرفته است و برخی از موسیقیدانان همانند هاژاک آهنگساز معروف ارمنستان، آهنگ جالبی برای آن ساخته است.

غزال و غزل

امشب از دولت می دفع ملالی کردیم
این هم از غم شبی بود که حالی کردیم
ما کجا و شب میخانه خدایا چه عجب
کز گرفتاری ایام مجالی کردیم
تیر از غمزه ساقی، سپر از جام شراب
با کماندار فلک جنگ و جدالی کردیم
غم به روئین تنی جام می انداخت سپر
غم مگو عربده با رستم زالی کردیم
باری از تلخی ایام به شور و مستی
شکوه با شاهد شیرین خط و خالی کردیم
نیمی از رخ بنمود و خمی از ابرویی
وسط ماه تماشای هلالی کردیم
روژه هجر شکستیم و هلال ابرویی
منظر افروز شب عید و صالی کردیم
بر گل عارض از آن زلف طلایی فامش
یاد پروانه زرین پر و بالی کردیم
مکتب عشق بماناد و سیه حجره غم
که در او بود اگر کسب کمالی کردیم
چشم بودیم چومه شب همه شب تا چون صبح
سینه آئینه خورشید جمالی کردیم
عشق اگر عمر نه پیوست بزلف ساقی
غالب آنست که خوابی و خیالی کردیم
شهریار غزل خوانده غزالی وحشی
بد نشد با غزلی سید غزالی کردیم

غزال و غزل

شعر: شهربار

چئويرن: م - سىدزاده

بو گنج باده ايله دفع ملال ائيله ميشم،
عۇمرون بىر گنج سىندە بئله حال ائيله ميشم.
بىز هارا، تار هارا، يا رب، گنج مئىخانه هارا؟
اونودوب دردى بو ايامدا مجال ائيله ميشم.
ساقى نىن غمزه سى اوخ، مئى جامى اولموش سپريم،
فلكىن جۇورو ايله جنگ و جدال ائيله ميشم.
مئى دمير تك ائله ييب جانىمى، غملى و وروشوم،
غم دئمه، دوشمنىمى روستم زال ائيله ميشم.
آجى ايامى شىرىن ائتمگە سرخوش دولانيب،
كۇنلومو ايندى اسير خط و خال ائيله ميش.
گۇرموشم من اوزونون يارى سىنى، تك قاشىنى،
اي اوزونده نئجه گۇر سئير هلال ائيله ميش.
گئتميش هيجران اوروجو گۇرجك هلال قاشلارنى،
بايرام اولموش بو گۇروش عزم و وصال ائيله ميشم.
گۇرموشم اوزده او زرين تئلى پروانه كىمى،
يانميشام اولدارا، ترك پروبال ائيله ميشم.
عشق درسى منه اۇيرتسه ده هيجران غمىنى،
عشقە دوشمكله بئله كسب كمال ائيله ميشم.
ياتمايىب صوبحه كىمى من گنج گون اوزلو يارىن،
سىنه سى گوزگوم اولوب، سئير جمال ائيله ميشم.
ساقى نىن زلفونه عشق باغلاماسا عۇمرو اگر،
من بئله درك ائله ييب، بۇيله خيال ائيله ميشم.
شهربارا غزل ائتميش منى جئيران، گۇزلىم،
گۇر غزل ايله نئجه صيد غزال ائيله ميشم

